

ikke er kommen i Virksomhed paa den Tid, man havde forudsat, skulde jeg dog formene, at, naar en af Parterne skal lide, det da maa være den Arbeidsberettigede, og jeg skulde formene, at det er, fordi, han dog aabenbart kan bedst taale det, og fordi jeg er af den Overbeviisning, at disse Love virkelig ere satte i Virksomhed fra Statens Side, for at hjælpe paa den fattige Mand, for at give ham Naadighed over hans Kræfter, og derved hjælpe ham til en taaleligere Stilling. Nu maa jeg endvidere bede bemærket, at det er sagt af flere af de Arbeidsberettigede, at man ganske maatte billige Indenrigsministerens langsomme Fremgang i denne Sag paa Grund af den heldige Maade, paa hvilken han har bragt Valgene af disse Formænd istand. Dette har jeg ikke hørt udtale af Noget af dem, der staae nærmere ved de Arbeidsberettigede. Jeg vil dermed ingenlunde sige, at disse Valg ikke have været særdeles heldige; jeg siger blot, jeg har ikke hørt det udtale af de Arbeidspligtige, og, dersom det nu er virkelig saa, at de Arbeidsberettigede ere, som jeg har hørt, saa særdeles glade over disse Valg, saa mener jeg, at, dersom en af Parterne skal lide, det da bliver den, som er tilfreds med, at Valgene ere blevne saa fordeeltige paa Grund af den lange Tid, det har været, inden de bleve bragte istand. Jeg maa endvidere bede at bemærke, at man har lagt særdeles Vægt paa, at den høitærede Indenrigsminister har lovet at ville constituere andre Formænd, for at Afsløsningen kunde blive mulig til en tidligere Tid, paa Grund af, at flere af Formændene ere tilstede her som Rigsdagsmænd, men jeg vil i denne Henseende gjøre opmærksom paa, at mange af disse Formænd, som saaledes kunne constitueres, boe meget langt fra det Sted, hvor Afsløsningen skal skee, saa at Omkostningerne for de arbejdspligtige og fattige Mænd derved betydeligt formeres. Endvidere kommer det jo an paa disse Mænd, hvorvidt de ville lade sig constituere, og det er ganske vist, at, om de ogsaa virkelig modtage et saadant Hverv foruden det Hverv, som de allerede have, nemlig at fremme Afsløsningen som Formænd i de Kredse, hvortil de ere valgte, saa troer jeg, at de skulde de Forret-

ninger, som de have paataget sig, at fremme dem, førend de give sig af med Noget, som de først senere have paataget sig at fremme. Endnu een Ting vil jeg tillade mig at omtale, det er nemlig, at jeg troer, at det vil gjøre et meget ubehageligt Indtryk paa de Arbejdspligtige, hvis det nu skeer, at den Lov, som det jo er rimeligt, bliver enten forkastet eller trukken saa langt ud, at de ikke ville kunne benytte den paa nogen for dem hensigtsmæssig Maade. Jeg veed nu vel, at Flere ville sige: „Hvad bryde vi os derom?“ Men, mine Herrer! jeg troer ikke, vi bør tale saaledes. Jeg troer, at vi skulle lægge særdeles Vægt paa, hvilken Mening den simple Mand har om vor Virksomhed, har om denne Rigsdagens Virksomhed, thi det er ham, som har vanskeligt ved at fatte og forstaae den, og hvorfor det vil gjøre et særdeles ubehageligt Indtryk paa ham, vil jeg tillade mig ganske kort at fremhæve. I Loven staaer der, at, naar Afsløsningen begyres inden 1ste October, skal Arbejdet ophøre til 1ste Mai følgende Aar. Men dette er ikke kommen til de Arbejdspligtiges Kundskab, hvem der vare udnævnte til Formænd i de forskjellige Kredse, idetmindste ikke i den Kreds, hvor jeg boer, thi, da jeg forlod Hjemmet, den 3die October, havde jeg ikke som Formænd i Staarup Sogneforstanderskab faaet nogensomhelst Underretning om, at en Formænd var udnævnt for Afsløsningen af Guusmandshoveriet. Nu spørger jeg altsaa, hvad de Arbejdspligtige, hvoraf der er et meget stort Antal i det Amt, hvor jeg boer, skulle gjøre, for at fremme denne Afsløsning. Det er altsaa det Første, det er det, at Formænd ikke vare udnævnte, idetmindste ikke overalt, saaledes at de Arbejdspligtige kunde henvende sig til disse Formænd, for at begjere Afsløsning. Endvidere et Lovforslag, som er understøttet, anbefalet af Regjeringen, som ved anden Behandling paa et andet Sted er eensstemmigt gaaet igjennem, det kommer nu igjen til os; en modsat Mening har vel gjort sig gjældende i dette Thing, men ved 3die Behandling seirede den kun med en Majoritet af 6 Stemmer. Naar vi nu forkaste denne Lov eller ikke ville fremme den andengang, da den atter kommer til os, saa vil jeg henstille til